

et Aar tilbage for at tilveiebringe en Export af levende Svin mellem Esbjerg og Hull. De Kontrakter, der fra Statens Side ere afsluttede med det forenede Dampskibsselskab, have, som man jo ogsaa veed her i Salen, vaakt almindelig Misfornøielse, idet Taxterne ere blevne holdte saa høie, at der er indløbet meget alvorlige Klager derover. Det er navnlig fra Flæskeexportens Side, siden Udbudsflagterierne have udbillet sig saa stærkt her i Landet, at disse Klager have lydt, og jeg er her i Besiddelse af mange og meget udførlige Oplysninger, som jeg dog ikke skal trætte Thinget med at oplæse. De gaa i alt Væsentligt ud paa, at Taxterne ere meget for høie ved det forenede Dampskibsselskab, ja der paastaas endogsaa, at Andelsvineslagteriet i Horsens har faaet Tilbud om Fragt fra Horsens direkte til London, som er beregnet billigere end den Fragt, som Konventionen giver det forenede Dampskibsselskab Ret til at tage for Routen mellem Esbjerg og Parkeston. Forskjellen er ganske ubetydelig, der kan endogsaa være en Forskjel af 1 sh. 3 d. mellem disse to Fragttaxter. Der er ligeledes fremhævet, at disse Taxter ere saa høie, at man lettere og billigere kan fende Smør og Flæsk over Kjøbenhavn til London, end man kan gjøre det over Esbjerg. Altsaa med andre Ord, Hensigten med denne Route er fuldstændig forfeilet som Følge af de høie Taxter, der tages af det forenede Dampskibsselskab. For Flæskets Bedkommende er dette særlig uheldigt, fordi Flæsk taaler ikke saa godt den længere Transport, hvorimod det paastaas, at det for Smørrets Bedkommende skulde gjøre mindre Skade. Det tror jeg dog er en fuldstændig Misforstaaelse. Det vil sikkert vise sig, at der ved at lade Exporten gaa over Kjøbenhavn vil være et betydeligt Tab for vort Landbrug i det Hele, idet ogsaa Smørret aabenbart vil lide ved at være længere under Vets. Det er ogsaa fuldstændig i Strid med Forudsætningerne for Routers Etablering, som jo fandt Sted for at imødekomme Landbrugets Ønsker om en saa hurtig Transport som mulig, ligesom den ogsaa blev sat i Forbindelse med isafkølede Rum, for at Smørret kunde komme saa frisk som mulig derover. Dette opnaas ikke. Forholdet er — saaledes paastaas det, og jeg har ikke Grund til at tvivle om disse Paastandes Rigtighed, da det er fra sagkyndig Side, jeg har modtaget Oplysningerne — saaledes, at Transporten over Kjøbenhavn er fordelagtigere og derfor benyttes i ikke ringe Omfang til Skade for Landbruget, baade hvad Smør og hvad Flæsk angaar. Samtidig er der ogsaa reist Anker over, at

den Isafføling, som finder Sted paa Dampskibene, ikke har været Gjenstand for nogen egentlig Kontrol fra Regeringens Side. Jeg skal ikke kunne sige, om det er sandt eller ikke, men det paastaas. Dette synes dog at være mindre væsentligt. Hovedsagen er de høie Taxter og dernæst, at selve Routen eller selve Udførselen af Flæsk og Smør ved det forenede Dampskibsselskab ikke gaar længere end til Parkeston og ikke direkte til London. Der har, det er mig bekendt, fra Regeringens Side været anstillet Undersøgelser om, hvorvidt det ikke skulde være gjørligt at lægge Routen direkte til London, altsaa opgibe Parkeston; men jeg veed ogsaa, og det er ogsaa cetero Medleamer bekendt, at der fra sagkyndig Side er reist meget væsentlige Indvendinger derimod. Disse Indvendinger ere ogsaa Exportørerne af Flæsk og Smør her i Landet bekendt med, men det paastaas dog, at den direkte Export til London vil i høi Grad forbedre Priserne og lette Affætningen. Den strændede imidlertid ogsaa paa Modstand fra det forenede Dampskibsselskabs Side som, dels fordi det har Kontrakt med Sernbaner, og dels af andre Grunde, ikke ønskede at fortsætte Routen til London, men at blive staaende ved Parkeston. Altsaa Resultatet er dette, at Routen er i og for sig uheldig, ikke tager alle de Hensyn, den kunde tage til Landbruget og til dets Fornødenheder ved sin Retning, samt endog væsentlig er bleven en Hindring for en sund og virkelig kraftig fordelagtig Export gennem de ualmindelig høie Taxter. Nu var der jo to Maader, man her kunde gaa frem paa: Enten forsøge nye Forhandlinger med det forenede Dampskibsselskab, prøve, om man kunde faae det til at sætte Taxterne ned, ved at true det med Opsigelse eller Konkurrence, eller ogsaa kunde man gaa den Vej at sætte Statsdrift i Gang. Der har været forhandlet med Ministeriet om Kontraktens Opsigelse samt dette Spørgsmaal i det Hele i Udvalget, og jeg kan da meddele, at Ministeren, i Genhold til disse Forhandlinger, i Efteraaret har opsaet Kontrakten med det forenede Dampskibsselskab til 1ste April. Vi staa altsaa i dette Øieblik frit, og man kan nu vælge, hvilken Vej man vil gaa. Det er da Flertallets bestemte Mening, — og jeg tror, at vort Landbrug hele Landet over, selv om de ikke alle høre til samme Parti som det store Flertal her, altsaa uden Hensyn til politiske Ansuelser, ønsker det Samme — at man opgiver disse fortsatte Forsøg paa endeløse Forhandlinger med det forenede Dampskibsselskab, der nu igjennem en Række af Aar har viist sig dog ikke at